

บรรณานุกรม

ภาษาไทยหนังสือ

ก่อ สวัสดิพิพานิชย์. "จริยธรรมในสังคมไทย." รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน.
กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2522.

เกษม ศิริสัมพันธ์. รายงานการวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวันใน
กรุงเทพฯ 14 ฉบับ." ระดับวิทยานิพนธ์ แผนกวารสารศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2507.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องทิศทางของการ
วิจัยทางจริยธรรมและค่านิยม, กรุงเทพมหานคร, 2525.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 6 2530-2534. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2530.

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือปลูกฝังค่านิยม. กรุงเทพมหานคร:
กระทรวงศึกษาธิการ, กรกฎาคม 2526.

คณาจารย์ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. "จริยธรรมและค่านิยมพื้นฐานทางจิตใจ
ของคนไทย." กลวิธีสอนจริยศึกษาและการสอดแทรกคุณธรรมในการสอนตามหลักสูตร
ประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สภาอุทวิศึกษาแห่งชาติในพระบรมราชูปถัมภ์,
2527.

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงาน. "คำแถลงนโยบายของ
รัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี ต่อรัฐสภา วันที่ 20 พฤษภาคม
2526." กรุงเทพมหานคร, 2527.

- คิกฤทธิ ปราโมช. "หลักจริยธรรมที่ควรคำนึงถึงในการให้การศึกษา." การศึกษาและ
วัฒนธรรม: ประมวลบทความทางวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัด
ทบวง กระทรวงศึกษาธิการ, 2526.
- จรรยา สุวรรณทัต. "พัฒนาการของเด็กในวันต่าง ๆ." เอกสารประกอบการสัมมนาสื่อมวลชน
กับการพัฒนาเด็ก. 13-14 ตุลาคม 2522.
- จินตนา ไบกาชย์. "การพิจารณาคุณค่าหนังสือสำหรับเด็ก." จันทรเกษม ครูสภาลาดพร้าว,
2530. (ฉบับที่ 198 ประจำเดือนกันยายน-ตุลาคม 2530).
- ดวงใจ ตั้งสง่า. "สื่อมวลชนกับการพัฒนาเด็ก." เอกสารประกอบการสัมมนาสื่อมวลชนกับ
การพัฒนาเด็ก. 13-14 ตุลาคม 2522.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันบังจนิก. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพ
มหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2520.
- ธีรพร อุวรรณโณ. "ทฤษฎีทางจิตวิทยาเกี่ยวกับจริยธรรม." เอกสารการสอนชุดวิชาจริย
ศึกษา หน่วยที่ 1-5. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- นิเทศศาสตร์, คณะ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. บันทึกการประชุมเรื่อง บทบาทของการสื่อสาร
มวลชนเพื่อเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2522.
- บุญยั้ง เจริญยิ่ง, ดวงเดือน พันธมนาวิน, เพ็ญแข ประจันบังจนิก. คู่มือจริยศึกษาภาคบรรยาย
เชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, 2521.

- บุญเลิศ ศุภคิลก. ปัญหาสื่อมวลชนและสิทธิการสื่อสารของเด็กและเยาวชน รายงานสรุปผลการสัมมนาการสื่อสารเพื่อเด็กและเยาวชนไทย คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- บำรุง สุขพรรณ. บทบาทของสื่อมวลชนในการเผยแพร่และปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์ต่อเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ประยุทธ์ ปยุตโต, พระราชวรมณี. ทางสายกลางของการศึกษาไทย ศึกษาศาสตร์-การสอน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.
- ภนิดา อุตกุล. "พัฒนาการของจริยศึกษา." เอกสารการสอนชุดวิชาจริยศึกษา หน่วยที่ 1-5 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527.
- วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2523.
- วิชาการ, กรม. "แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย." รายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย, 22-27 มกราคม 2523 กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2524.
- วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- วิเชียร สิริสิงห์. ข้อคิดในการเขียนการงาน. จันทระเกษม คุรุสภาลาดพร้าว, 2530.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพมหานคร: จงเจริญการพิมพ์, 2520.

ศักดิ์ชัย นิรัญทวี. จริยศาสตร์ศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
2525.

สาโรช บัวศรี. จริยธรรมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2527.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช,
2528.

สุภาพ วาดเขียน. วิธีวิจัยเชิงการทดลองทางการศึกษา. แผนกวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

แสง จันทร์งาม. "การสอนจริยธรรมในโรงเรียน." รายงานการสัมมนาจริยธรรมใน
สังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2522.

สมคิด ดลเฉลิมศักดิ์. อิทธิพลของวิทยุโทรทัศน์ต่อพฤติกรรมของเด็กไทย. รายงานการวิจัย
กรุงเทพมหานคร, 2518.

สมบูรณ์ ศาลยาชีวิติน. พัฒนาการการใช้เหตุผลทางจริยธรรม. รายงานการวิจัย สำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2526.

หนังสือพิมพ์อินไซด์ทีวี. ฉบับวันที่ 15 ตุลาคม - 4 ธันวาคม 2531.

อนุমানราชธอน, พระยา. ชาติ-ศาสนา-วัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บรรณการ,
2516.

อรทัย ศรีสันติสุข. "การดูหนังกับเด็กไทย." ตะวัน (พฤษภาคม-กรกฎาคม 2527)

เอกสารอื่น ๆ

กรรณิกา ศรีเจริญ. "วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนเล่มละบาท." ปรินญาณินพนธ์การ
ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

- จิตอารมณฺ์ สวัสดิชิตฺตงฺ. "การวิเคราะห์ทํมโนทัศน์ทางจริยธรรมตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- จาทาทิพย์ อีระภาค. "การวิเคราะห์จริยธรรมในหนังสืออ่านนอกเวลาาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- ธีรณง เกิดสุคนธ์. "การศึกษาอิทธิพลทางจริยธรรมจากสื่อละครโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชน: ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์. "อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ต่อพฤติกรรมเด็กวัยรุ่น." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.
- วิจิตรา สุภากร. "วิเคราะห์หนังสืออ่านสำหรับเด็กในด้านคุณธรรม เฉพาะที่พิมพ์เป็นภาษาไทย ระหว่าง พ.ศ. 2520-2522." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- วิระวรรณ อามระดิษ. "ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ศรียรรณนา เขียวลี. "พัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาในภาคกลาง." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- สมคิด ปลอดโปร่ง. "คุณค่าทางการศึกษาของภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

สุรพล นาควานิช. "การศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.

สุรางค์ รุ่งเรือง. "การวิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนเล่มละ 3-10 บาท." ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

ภาษาต่างประเทศ

Books

B. Siha-Umphai, Chamnong Vibuleri and Sukanya Terawanit. The Impact of Television on Thai Children. Communication Research Center: Chulalongkorn University, 1975.

Berelson, Bernard. Content Analysis in Communication Research. New York: Hafner, 1971.

Brown, Royer. Social Psychology. New York: Free Press, 1965.

Budd, Richard W.; Throp, Robert R. and Donohew, Lewis. Content Analysis of Communication. New York: The Macmillan Company, 1967.

Carney, T.F. Content Analysis: a Technique for Systematic Inference from Communication. London: Batsford, 1972.

Clason, W.E. Elsevier's Dictionary of Library Science, Information and Documentation. Amsterdam: Elsevier Scientific Publishing, 1973.

Day, Peter R., Communication in Social Work, University of Nottingham,
Pergamon Press, Headington Hill Hall, Oxford, 1972: 5.

Danielson, Wayne A. "Content Analysis in Communication Research."
In Introduction to Mass Communication Research. pp. 180-206
Edited by Rajph O. Nafziger and David M. White Baton Rouge:
Louisiana State University Press, 1963.

Dougherty, Denis Donsld, "Differential Acceptance of Normative Values
Among Adolescents in Missouri Schools." Dissertation
Abstracts. (July 1966): 110.

Fishbein, Martin. Attitude Theory and Measurement. New York:
John & Sons, Inc., 1967.

Freud, Sigmund. An Outline of Psychoanalysis. New York: W.W. Norton
Co., 1944.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York: Mc.Graw-Hill
Book Co., 1964.

Hilgard, Ernest R. Introduction to Psychology. New York: Harcourt
Brace, 1962.

Holsti, Ole R. "Content: Analysis" In The Handbook of Social
Psychology. Edited by Lindzer, Gardner and Aronson, Elliot.
Addison Westley Publishing Company, 1968.

James Michael Hilton, "The Relationship between the level of Moral Judgement of High School Students and their levels of Interpersonal Trust, Socioeconomic Status, and Intelligence." Dissertation Abstracts International Vol. 39, No. 6 (December 1979): 4152-A.

Jersild, Arthur T. Child Development. New York: Prentice-Hall Inc., 1947.

Kay W. Moral Development. London: George Allen and Unwin Ltd., 1970.

Kohlberg, Lawrence. cited in Norman J. Bull. Moral Education. London: Routledge K. Kegan Paul, 1976.

_____. Moral Stage and Moralization: the Cognitive Development Approach." Moral Development and Behavior: Theory, Research and Social Issues. Thomas Lickona. New York: Holt, Rinehart & Winston, 1976.

_____. Stage of Moral Development as a Basis for Moral Education. In C.M. Beek, B.S. Cittenden, & E.V. Sullivan, 1971.

Newcomb, T.M. Social Psychology. New York: Holt Rinehart and Winston, Inc., 1955.

Piaget, J. The General Problem of the Psychological Development of the Child. New York: International Universities Press, 1960.

Rest, James R. cited in Thomas Kickona, Moral Development and Behavior. New York: Holt, Rinchart and Winston Co., 1976.

Roger, Everett M. with F. Floyed Shoemaker, Communication of Innovations. New York: The Free Press, 1971.

Schramm, Wilbur, Television in the Lives of our Children, Califomic Stanford University Press, 1961.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ตารางที่ 20 ความถี่และค่าร้อยละของเนื้อหาจริยธรรมด้านบวกและด้านลบของภาพยนตร์การ์ตูน
เรื่อง คอน
สถานีโทรทัศน์ช่อง
วัน เวลา

เนื้อหาจริยธรรม	ด้านบวก	ด้านลบ
	ความถี่	ความถี่
1. ความประหยัด		
2. ความขยันหมั่นเพียร		
3. ความเมตตากรุณา		
4. ความกตัญญูกตเวที		
5. ความมีเหตุผล		
6. ความสามัคคี		
7. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์		

ตารางต่อไปนี้ เป็นการทดสอบความถี่ของความแตกต่างจริยธรรมด้านบวกและจริยธรรม
ด้านลบ ของภาพยนตร์การ์ตูน จำนวน 13 เรื่อง

ตารางที่ 21 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความประหยัด

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	13	1.4615	1.713	.022
ลบ	13	4.6154	3.664	

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 21 พบว่าจริยธรรมด้านความประหยัดด้านบวกและ
ด้านลบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	13	14.7692	9.347	.008
ลบ	13	8.4615	5.739	

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 22 พบว่า จริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียรด้านบวก และด้านลบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 23 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	13	20.2308	11.748	.845
ลบ	13	19.3077	15.162	

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 23 พบว่า จริยธรรมด้านความเมตตากรุณา ด้านบวก และด้านลบ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความกตัญญูทเวที

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	13	9.6154	6.145	.137
ลบ	13	6.5385	5.532	

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 24 พบว่า จริยธรรมด้านความกตัญญูทเวที ด้านบวก และด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความมีเหตุผล

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	13	22.3077	14.756	.001
ลบ	13	13.1538	8.896	

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 25 พบว่า จริยธรรมด้านความมีเหตุผลด้านบวกและด้านลบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความสามัคคี

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	13	26.3077	16.204	.001
ลบ	13	14.6154	10.697	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 26 พบว่า จริยธรรมด้านความสามัคคี ด้านบวกและด้านลบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 27 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความคิดสร้างสรรค์

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	13	17.1538	9.745	.362
ลบ	13	14.4615	10.105	

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 27 พบว่า จริยธรรมด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางต่อไปนี้เป็น การทดสอบความถี่ของความแตกต่างจริยธรรมด้านบวกของ
ภาพยนตร์การ์ตูนฝรั่งกับภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น

ตารางที่ 28 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความประหยัด

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	.6667	1.155	.290
ญี่ปุ่น	10	1.7000	1.829	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 28 พบว่า จริยธรรมด้านความประหยัดการ์ตูนฝรั่ง
และญี่ปุ่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	8.6667	1.528	.036
ญี่ปุ่น	10	16.6000	9.991	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 29 พบว่า จริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียรการ์ตูนฝรั่งและญี่ปุ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 30 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	16.3333	12.342	.572
ญี่ปุ่น	10	21.4000	11.983	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 30 พบว่า จริยธรรมด้านความเมตตากรุณาการ์ตูนฝรั่งและญี่ปุ่นไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านกตัญญูทเวท

การดู	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	5.3333	2.517	.051
ญี่ปุ่น	10	10.9000	6.402	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 31 พบว่า จริยธรรมด้านความกตัญญูทเวทที่การดูฝรั่งและญี่ปุ่นไม่มีความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 32 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความมีเหตุผล

การดู	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	12.0000	5.568	.045
ญี่ปุ่น	10	25.4000	15.407	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 32 พบว่า จริยธรรมด้านความมีเหตุผลการดูฝรั่งและญี่ปุ่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 33 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านสามัคคี

การดู	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	21.3333	4.933	.337
ญี่ปุ่น	10	27.800	18.274	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 33 พบว่า จริยธรรมด้านความสามัคคี การดูฝรั่ง และญี่ปุ่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 34 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การดู	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	16.6667	5.774	.899
ญี่ปุ่น	10	17.3000	10.914	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 34 พบว่า จริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การดูฝรั่งและญี่ปุ่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางต่อไปนี้เป็นการศึกษาทดสอบความถี่ของความแตกต่างจริยธรรมด้านลบของ
ภาพยนตร์การ์ตูนฝรั่งกับภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น

ตารางที่ 35 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความประหยัด

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	3.3333	3.512	.523
ญี่ปุ่น	10	5.0000	3.801	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 35 พบว่า จริยธรรมด้านความประหยัด การ์ตูนฝรั่ง
และญี่ปุ่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	3.6667	.577	.008
ญี่ปุ่น	10	9.9000	5.820	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 36 พบว่า จริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร การ์ตูนฝรั่งและญี่ปุ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 37 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความ เมตตากรุณา

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	7.3333	6.658	.034
ญี่ปุ่น	10	22.90000	15.315	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 37 พบว่า จริยธรรมด้านความ เมตตากรุณา การ์ตูนฝรั่งและญี่ปุ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 38 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความกตัญญูทดเวท

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	8.0000	9.539	.767
ญี่ปุ่น	10	6.1000	4.433	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 38 พบว่า จริยธรรมด้านความกตัญญูทดเวท การ์ตูนฝรั่งและญี่ปุ่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 39 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความมีเหตุผล

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	7.6667	4.041	.097
ญี่ปุ่น	10	14.8000	9.426	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 39 พบว่า จริยธรรมด้านความมีเหตุผล การ์ตูนฝรั่งและญี่ปุ่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 40 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความสามัคคี

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	8.3333	4.041	.087
ญี่ปุ่น	10	16.5000	11.482	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 40 พบว่า จริยธรรมด้านความสามัคคี การ์ตูนฝรั่ง และญี่ปุ่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 41 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

การ์ตูน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
ฝรั่ง	3	14.0000	8.714	.926
ญี่ปุ่น	10	14.6000	10.916	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 41 พบว่า จริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การ์ตูนฝรั่งและญี่ปุ่น ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางต่อไปนี้จะแสดงความถี่การทดสอบความแตกต่างของจริยธรรมด้านบวกและ
จริยธรรมด้านลบที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 เสนอ

ตารางที่ 42 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความประหยัด

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	.0000	.000	.356
ลบ	2	8.0000	7.071	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 42 พบว่า จริยธรรมด้านความประหยัด ด้านบวกและด้าน
ลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	15.0000	8.485	.006
ลบ	2	9.0000	8.485	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 43 พบว่า จริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านบวก และด้านลบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 44 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	18.5000	7.778	.458
ลบ	2	34.5000	27.577	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 44 พบว่า จริยธรรมด้านความเมตตากรุณา ด้านบวก และด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 45 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความกตัญญูทเวท

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	9.5000	2.121	.126
ลบ	2	2.0000	.000	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 45 พบว่า จริยธรรมด้านความกตัญญูทเวทที่ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 46 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความมีเหตุผล

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	38.5000	28.991	.330
ลบ	2	24.5000	17.678	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 46 พบว่า จริยธรรมด้านความมีเหตุผล ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 47 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความสามัคคี

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	37.5000	14.849	.264
ลบ	2	25.0000	22.627	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 47 พบว่า จริยธรรมด้านความสามัคคี ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 48 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	25.5000	7.778	.500
ลบ	2	31.5000	16.263	

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 48 พบว่า จริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 49 แสดงผลรวมของจริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบ คิดจากความถี่ที่สถานี
โทรทัศน์ช่อง 3 เสนอ

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	144.5000	70.004	.717
ลบ	2	134.5000	99.702	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 49 พบว่า จริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบ
ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางต่อไปนี้จะแสดงการทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบ

คิดจากกรณีที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 เสนอ

ตารางที่ 50 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความประหยัด

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	3.0000	1.414	.795
ลบ	2	2.5000	3.536	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 50 พบว่า จริยธรรมด้านความประหยัด ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 51 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	24.5000	20.506	.330
ลบ	2	10.5000	9.192	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 51 พบว่า จริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 52 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความ เมตตากฎา

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	28.0000	2.828	.356
ลบ	2	12.0000	11.314	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 52 พบว่า จริยธรรมด้านความเมตตากฎา ด้านบวก และด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 53 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความกตัญญูตเวที

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	10.0000	7.071	.205
ลบ	2	7.0000	5.657	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 53 พบว่า จริยธรรมด้านความกตัญญูตเวที ด้านบวก และด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 54 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความมีเหตุผล

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	14.5000	4.950	.500
ลบ	2	12.5000	7.778	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 54 พบว่า จริยธรรมด้านความมีเหตุผล ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 55 ทดสอบความแตกต่างด้านความสามัคคี

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	38.0000	28.284	.237
ลบ	2	15.0000	15.556	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 55 พบว่า จริยธรรมด้านความสามัคคี ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากรบุคคล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	18.0000	2.828	.579
ลบ	2	11.0000	9.899	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 56 พบว่า จริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 57 แสดงผลรวมของจริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบ คิดจากความถี่ที่สถานี โทรทัศน์ช่อง 5 เสนอ

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	136.0000	56.563	.044
ลบ	2	70.5000	62.933	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 57 พบว่า จริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงการทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบ คัดจาก
ความถี่ที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 เสนอ

ตารางที่ 58 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความประหยัด

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	1.5000	2.121	.500
ลบ	2	5.0000	2.828	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 58 พบว่า จริยธรรมด้านความประหยัด ด้านบวกและ
ด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 59 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	10.5000	4.950	.295
ลบ	2	4.5000	.707	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 59 พบว่า จริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านบวก
และด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 60 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	5.5000	.707	.634
ลบ	2	11.0000	11.314	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 60 พบว่า จริยธรรมด้านความเมตตากรุณา ด้านบวก และด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 61 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความกตัญญูกตเวที

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	3.5000	.707	.460
ลบ	2	12.0000	9.899	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 61 พบว่า จริยธรรมด้านความเมตตากรุณา ด้านบวก และด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 62 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความมีเหตุผล

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	10.0000	4.243	.295
ลบ	2	8.0000	5.657	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 62 พบว่า จริยธรรมด้านความมีเหตุผล ด้านบวก และด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 63 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความสำนึกดี

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	21.5000	3.536	.079
ลบ	2	13.5000	2.121	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 63 พบว่า จริยธรรมด้านความสำนึกดี ด้านบวกและด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 64 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	8.5000	2.121	.042
ลบ	2	16.0000	2.828	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 64 พบว่า จริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านบวกและด้านลบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 65 แสดงผลรวมของจริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบคิดจากความถี่ที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 เสนอ

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	61.0000	12.728	.374
ลบ	2	70.0000	4.243	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 65 พบว่า จริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางแสดงการทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบคิดจาก
ความถี่ที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 เสนอ

ตารางที่ 66 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความประหยัด

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	1.4286	1.813	.079
ลบ	2	4.1429	3.078	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 66 พบว่า จริยธรรมด้านความประหยัดด้านบวกและ
ด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 67 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	13.1429	6.914	.173
ลบ	2	8.8571	5.728	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 67 พบว่า จริยธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร ด้านบวก
และด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 68 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	22.7143	12.803	.594
ลบ	2	19.4288	13.138	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 68 พบว่า จริยธรรมด้านความเมตตากรุณา ด้านบวก และด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 69 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านกตัญญูทศเวท

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	11.2857	7.111	.025
ลบ	2	6.1429	4.741	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 69 พบว่า จริยธรรมด้านความกตัญญูทศเวท ด้านบวก และด้านลบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 70 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความมีเหตุผล

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	23.4286	11.341	.004
ลบ	2	11.5714	5.996	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 70 พบว่า จริยธรรมด้านความมีเหตุผล ด้านบวกและด้านลบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 71 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความสามัคคี

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	21.1429	15.060	.045
ลบ	2	11.8571	7.559	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 71 พบว่า จริยธรรมด้านความสามัคคี ด้านบวกและด้านลบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 72 ทดสอบความแตกต่างจริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	2	17.0000	11.372	.096
ลบ	2	10.1429	4.375	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 72 พบว่า จริยธรรมด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านบวกและด้านลบไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 73 แสดงผลรวมของจริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบ คิดจากความถี่ที่สถานี โทรทัศน์ช่อง 9 เสนอ

จริยธรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Sig. ที่
บวก	7	110.1429	52.142	.011
ลบ	7	72.1429	40.139	

ผลจากการวิเคราะห์ตารางที่ 73 พบว่า จริยธรรมด้านบวกและจริยธรรมด้านลบ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาคผนวก ข

เรื่องย่อภาพยนตร์การ์ตูน

เสมิรฟ์แสนกล

ดร.ชลาตัน ได้ให้กลอุบายหลอกลวงพวกเสมิรฟ์ว่า คนมียามหัตศจรยย์ผู้ใดกินเข้าไปแล้ว จะหายไข้และมีร่างกายแข็งแรง เสมิรฟ์คนหนึ่งได้ลองกินยาปรากฏว่าหายไข้ ก็ได้แนะนำให้ พวกเสมิรฟ์ด้วยกัน พวกเสมิรฟ์ทั้งหลายก็หลงเชื่อ แต่ก็มีนางเสมิรฟ์คนหนึ่งไม่เชื่อและพยายาม เดือนเสมิรฟ์ทั้งหลายแต่ก็ไม่มีใครเชื่อ ดร.ชลาตันได้นัดให้พวกเสมิรฟ์มารักษาโดยนำเงิน อาหาร ผลไม้ มาเป็นค่ารักษา ดร.ชลาตันได้จับเอาเสมิรฟ์ใส่ตุ้มทีละตัว ต่อมาพยาบาลเสมิรฟ์กลับมาพบ นางเสมิรฟ์ นางเสมิรฟ์ก็เล่าเรื่องให้ฟัง หลังจากนั้นพยาบาลเสมิรฟ์ก็คิดหาวิธีแก้ไขมิฉะนั้นสำเร็จ

สงครามมนุษย์เหล็ก

ในระหว่างที่สไปรส์และโดมอนมีชื่อของในเมือง ได้เดินสวนทางกับพวกข้างป่า ไบมอนที่มีมนุษย์ยุคหินนั่งมาด้วย และได้เกิดการต่อสู้กันขึ้น โดมอนมีพูดกับสไปรส์ว่าพวกข้างป่าและ มนุษย์ยุคหินคงผ่านห้วงเวลาเข้ามาแน่ ต่อมาพวกของสไปรส์และโดมอนก็มาช่วยอีกจนสามารถ จับข้างและมนุษย์หินขึ้นรถแล้ว ปล่อยให้เข้าไปในอุโมงค์ของห้วงกาลเวลาไป

บาร์บะปาปาเพื่อนมหัตศจรยย์

บาร์บะปาปาสอนลูกศิษย์คนมั่วว โดยบาร์บะปาปาสาธิตให้ลูกดูก่อนแล้วจึงให้ลูกทำตาม ปรากฏว่าลูกทำได้ดีและมีความขยันขันแข็ง เมื่อศิษย์คนมั่วว เสร็จเรียบร้อยแล้วก็เลี้ยงและทำความ สะอาดตัว มีนกตัวหนึ่งมาบอกบาร์บะปาปาว่า มีวัฏกระตึง เปลี่ยวตัวหนึ่งมาอยู่ที่หน้าคอก ท่าทาง จะอันตรายเกรงว่าจะมาทำร้ายวัฏ บาร์บะปาปาจึงมาพบวัฏกระตึง วัฏกระตึงทำท่าจะทำร้าย บาร์บะปาปา บาร์บะปาปาจึงหลบไปและแปลงกายเป็นวัฏสาวสวยมาที่วัฏกระตึง เปลี่ยว วัฏ กระตึง เปลี่ยวก็ทำเฉย ๆ บาร์บะปาปาก็แปลงเป็นสัตว์ประหลาด วัฏกระตึง เปลี่ยวงงจึง เดินหนี ออกไป

ทัชชียอดรักนักกีฬา

ทัชต้องลงแข่งมวยกับแชมป์ที่แล้ว ทัชหลงใหลใจคิดว่ากับต้นชมรมเห็นความสามารถของเขาทั้ง ๆ ที่แผนของกับต้นก็คือ เอนักมวยที่มีมืออ่อนที่สุดไปสู้กับตัว เก็งของฝ่ายตรงกันข้าม ทัชได้พยายามซ้อมมวลงมาเป็นอย่างดี จนสามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ได้หลายต่อหลายคน จนใคร ๆ มิได้คาดคิดมาก่อน แต่ทัชกลับถูกกับต้นชมรมมวยสั่งให้ไปอยู่ชมรม เบสบอล เพราะ เขาขาดคุณสมบัตินักมวย

มิกก็กับ โดแนลด์

สุนัขไล่แมวมานมิกก็กำลังอ่านหนังสืออยู่ มิกก็ได้ว่ากล่าวสุนัขว่าทำไมจึงแกล้วแมวอยู่บ้านเดียวกันแท้ ๆ มิกก็ให้สุนัขนั่งลงและให้นอนตรงหน้าเตาผิง แล้วมิกก็ให้อาบน้ำให้แมว ขณะที่มิกก็ให้อาบน้ำให้แมว สุนัขก็ฝันว่าแมวดัวหนึ่งมาทำให้อาบน้ำให้สุนัขก็เลยวิ่งไล่แมว เข้าไปยังถ้ำ แมวยักษ์ สุนัขถูกแมวยักษ์จับ และถูกกล่าวหาว่ารังแกผู้อื่นมาหลายราย มีภรรยาตัดสินใจให้ลงโทษสุนัขด้วยการใช้ไฟเผา สุนัขตกใจตื่นขึ้นมาวิ่งชนแมวขณะที่มิกก็ให้อาบน้ำให้ สุนัขเห็นแมวกียังตกใจใหญ่ มิกก็จึงจับสุนัขกับแมวว่าเป็น เพื่อนกัน สุนัขเลยเสียแมวอัน เป็นสัญลักษณ์ว่าเป็น เพื่อนกัน

ขบวนการพิทักษ์โลก

พวกมิงค์หรือพวกมนุษย์น้ำแข็ง ได้นำเข้ามาในตึกที่เก็บแผนที่อิเบต และขโมยแผนที่ออกมา ซึ่งคลาสเนโรแอบดูอยู่ก่อนแล้ว หอมมนุษย์น้ำแข็งวิ่งออกมาคลาสเนโรก็แย่งแผนที่ และวิ่งหนีไปพวกมนุษย์น้ำแข็งก็วิ่งไล่ตาม ในระหว่างนั้น เองแมน เคิร์กและโรทาเดินมาพอดีจึงช่วยคลาสเนโรไว้ พวกมนุษย์น้ำแข็งก็หนีกลับไปสถานีน้ำแข็งโลก แล้วทั้ง 3 คนก็ดูแผนที่เพื่อค้นหาของมีค่ามหาศาล การค้นหานี้มีอันตรายหลายอย่าง และของมีค่าก็ถูกฝังใต้พื้นดิน ใต้หุบเขาอุบิสในอิเบต มีเพชรถูกฝังอย่างมากมายพร้อมของมีค่าอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก หุบเขาอุบิส เป็นหุบเขาที่ถูกตัดขาดจากอารยธรรมมาเป็นเวลานาน ๆ ปีแล้ว เพชรที่ใครเอาไปนั้น เป็นเพชรที่ปกป้องท้องนภาและเป็นเพชรที่กินไฟ

หน่วยวิชาตมาส์ค

มีลูกเสือคณะหนึ่งและลูกเสือหุ่นยนต์ตัวหนึ่ง พวกกันมาทัศนศึกษาที่ตึกแสดงสินค้าและแสดงผลงานทางวิชาการใกล้ ๆ ทำเนียบขาว คณะลูกเสือกำลังเดินดูผลงานต่าง ๆ นั้นเอง ก็มีขโมยคนหนึ่งขโมยหัวหน้าภาภมาสวม และใช้แสงที่หัวหน้ากากเจาะกระจกห้องแสดงและได้ขโมยของไป เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยก็รีบติดตามจับขโมย ในคณะลูกเสือมีผู้นำเป็นสายลับคนหนึ่ง ได้เรียกประชุมปรึกษาเพื่อวางแผนจับขโมย ขณะนั้นเองก็มีขโมยอีก 2 คนขโมยของมีค่าที่แสดงอยู่ คณะลูกเสือจึงช่วยกันตามจับและได้มีการต่อสู้กันขึ้น ผลสุดท้ายคณะลูกเสือที่เป็นสายลับก็จับขโมยมาได้หมด

นางพญาพันปี

ยาไออิ ซึ่งเป็นนางพญาพันปีกำลังเดินทางไปพบผู้อำนวยการอวกาศ ระหว่างการเดินทางได้ถูกโจรสลัดพันปียิงจนได้รับบาดเจ็บ ซาจิมซึ่งนับถือยาไออิเสมือนที่ได้นำยาไออิไปโรงพยาบาล พ่อแม่ยาไออิรู้ก็มาเยี่ยม หมอบอกว่าอีก 2 วันก็กลับบ้านได้ ผู้อำนวยการอวกาศได้รับการติดต่อว่าได้มียานบินไม่ปรากฏที่มาใกล้เคลื่อนที่มายังดาวสำรวจ 102 และได้มีการต่อสู้กันขึ้น ยาไออิได้บอกให้ซาจิมช่วยกันดึงเอาแมชชีนยานอวกาศเพื่อช่วยคนชาวโลก

โคเรมอน

แม่ของโนบิตะได้ทำตราลายเซ็นตกลงไปข้างหลังลิ้นชัก จึงขอให้โนบิตะช่วยค้นหา แต่โนบิตะกลับหนีไปที่อื่น โคเรมอนจึงถูกคุณแม่ดึงตัวมาช่วยเอาลายเซ็นขึ้นมา โคเรมอนจึงใช้ไฉ่มนุษย์ในฝันมาช่วย เพราะว่าเมื่อไทรก็ตามถ้าไฉ่นี้แตก คนที่มีชื่อเสียงที่พูดถึงกัน ก็จะปรากฏตัวขึ้นมาและช่วยงานทุกอย่างตามที่ต้องการ

คราก่อนบอลล์

พวกโงกุนบุลมาอยู่กับกุริจินได้ตามหาคราก่อนบอลล์กับสมบัติของพวกโจรสลัด จนในที่สุดก็มาพบฐานลึกลับของพวกโจรสลัดในถ้ำใต้ทะเลลึก พวกโงกุนบุลมาอยู่กับกุริจินต้องผจญกับเจ้าหุ่นลึกลับที่เปรียบเสมือนกับดวงวิญญาณของพวกโจรสลัด โงกุนได้ทำการต่อสู้กับหุ่นลึกลับ ส่วนบุลมา

กับภุรีรินได้ออกติดตามหาคราก่อนบอลล์ไปก่อน แต่ถูกนายพลบลูไล่ตามหลังไปติด ๆ เมื่อโงกุน
ตามหาพวกบลูมาไปกลับถูกนายพลบลูหลอกให้โงกุนวิ่งผิดทาง

เทพธิดาหน้ากากแดง

ซีโมนจบการศึกษาจากสำนักนางชีฟังเคมอง ได้ไปงานเต้นรำที่พระราชวังแวร์ซายส์
กับโรเบิร์ต และได้มีการแสดงพลุที่สวยงาม ในคืนนั้นเองพระเจ้าหลุยส์ที่ 16 ก็ได้เสด็จ
ออกมาทอดพระเนตรพลุด้วย มีคนร้ายลอบปลงพระชนม์พระเจ้าหลุยส์ โรเบิร์ตถูกจับและถูก
เนรเทศออกจากประเทศฝรั่งเศส ส่วนซีโมนก็กลับไปใช้ชีวิตที่ร้านขายดอกไม้ในซีเตอีก ซึ่งชาว
ซีเตมีความยินดีมาก

ผีน้อยคิวทาไร

คามินารี เป็นคนชอบสัตว์จึงได้ซื้อนกขุนทองมาเลี้ยงดูอย่างดี และมีความเอ็นดูนกขุน
ทองมากกว่าโคลอมบ่า เพราะฉะนั้นจึงทำโคลอมบ่ามีความอิจฉานกขุนทองเป็นอย่างมาก จึงได้
หาทางปล่อยให้นกขุนทองออกไป ต่อมากามินารีรู้เรื่องเข้าว่าโคลอมบ่าปล่อยนกขุนทองจึงได้ไล่
โคลอมบ่าออกไปจากบ้าน เตือดรอนถึงคิวทาไรที่จะต้องช่วยตามหาโคลอมบ่าให้กลับบ้าน แต่
โคลอมบ่าก็ได้สำนึกที่ตนได้กระทำความผิด จึงหาวิธีที่จะทำความดีเพื่อลบล้างความผิดด้วยการ
ให้คิวทาไรแกล้งปลอมตัวเป็นขโมยเข้าบ้านคามินารี แต่ปรากฏว่าเกิดมีขโมยเข้าบ้านคามินารี
จริง ๆ

หลังสายฟ้าลาเซเรียน

มนุษย์ต่างดาวได้นำยานอวกาศกลับมายังโลกมนุษย์ เพื่อเอาดินแถบประเทศอียิปต์ทำยา
อายุรระณะให้จักรภพของตน โดยมีประธานาธิบดีมนุษย์ต่างดาวนำมา ยานอวกาศของมนุษย์ต่าง
ดาวกำลังกลับไปดวงจันทร์ได้เกิดการต่อสู้กับยานอวกาศของมนุษย์ ยานอวกาศของมนุษย์ได้ติด
ไปกับยานอวกาศมนุษย์ต่างดาว ซึ่งเป็นยานอวกาศที่ใหญ่มาก ฮาดาศิซึ่งเป็นหลังสายฟ้าลาเซเรียน
ได้บุกไปถึงหอควบคุมอวกาศของมนุษย์ต่างดาวและได้เกิดการต่อสู้กันขึ้น หลังสายฟ้าลาเซเรียน
ก็ได้ทำลายยาอายุรระณะเสียหายหมด

ประวัติผู้เขียน

นายพรชัย เชวงเดช เกิดที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์บัณฑิต
(ศิลปศึกษา) จากวิทยาลัยครูพระนคร ปีการศึกษา 2524 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งอาจารย์
ประจำภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย